

[Alfred Jensen.]

kan siges meget imod, at forhandlingen føres her; men en forudsætning for at undlade dette må i hvert fald være, at de grupper, der skal stemme om de forslag, der kommer fra ombudsmandsudvalget eller fra anden side, må have mulighed for at veje pro et contra vedrørende de fremkomne forslag. Jeg ser ikke rettere, end at man kun kan nå frem hertil, hvis alle grupper bliver repræsenteret i det udvalg, der skal beskæftige sig med disse spørgsmål. Jeg skal ikke insistere på, at udvalget skal have mere end 17 medlemmer som foreslået, men jeg skal gøre opmærksom på, at det vil være rimeligt, om alle partier kom med deri, og jeg vil tro, at hvis der er villighed tilstede, vil det også være muligt at nå frem til en sådan løsning. Jeg tror, det er nødvendigt, for at den ombudsmand, der vælges af tinget, skal kunne få den fornødne tillid i befolkningen. Jeg vil også tro, det ville være yderst heldigt for ombudsmanden, om han var valgt af et enstemmigt folketing, og det kan jeg kun se man kan nå frem til, hvis der er mulighed for grupperne til at få alle de oplysninger, der vejer for og imod den person, der skal vælges.

Derudover er der så spørgsmålet om de andre opgaver, som dette udvalg får, og det er jo ikke alene spørgsmålet om at gennemse den årlige beretning, der kommer fra ombudsmanden til udvalget; det er også spørgsmålet om at finde ud af, hvilke af de forhold, ombudsmanden vil henlede udvalgets opmærksomhed på, der skal gøres til genstand for indstilling til folketinget. Der kan givetvis være tale om mange små forhold, små problemer, der ingen interesse har, men der kan jo også være enkelte store sager, som det kan have interesse at få fremdraget her i tinget, og som udvalget måske har besluttet tinget ikke skal beskæftige sig med.

Jeg er ikke klar over, om en sådan beslutning i udvalget kan forhindre ombudsmanden i at bringe sine meddelelser, eller hvad man skal kalde det, frem til offentlighedens kundskab. Ifølge ombudsmandslovens § 8 kræves der jo i nogen grad hemmeligholdelse af de oplysninger, ombudsmanden måtte komme i besiddelse af. Det forekommer mig, at der er noget uklart på dette punkt, men det kom man

jo ud over, hvis man drog omsorg for, at samtlige grupper på den ene eller den anden måde var med i drøftelserne i dette 17 mands udvalg. Jeg ved ikke, om man vil sammensætte udvalget og lade forhandlingerne foregå på samme måde, som man har praktiseret det med hensyn til andre spørgsmål, f. eks. tillægsbevillingsforslagets behandling, hvor et udvalg er nedsat til at forhandle om de former, under hvilke tillægsbevillingslovforslaget fremefter skal behandles. Det forekommer mig, at man under alle omstændigheder i forretningsordenen burde sikre, at samtlige grupper blev repræsenteret, fordi det jo drejer sig om forhold, samtlige grupper er interesserede i at få nøjere indblik i. Det er jo ikke alene de store grupper, der er interesserede heri, også de små grupper, såsom repræsentanterne for Grønland og det sydslesvigske partis repræsentant, er interesserede i at få lejlighed til at stifte bekendtskab med de forhold, det her drejer sig om, ja, måske er netop disse grupper mere end nogen andre interesserede i at få den helt rigtige ombudsmand.

Jeg vil også gerne sige, at det ikke forekommer mig rimeligt, når man i forretningsordenens § 17 vil skrive, at ombudsmandsudvalget skal foregå uden forhandling i tinget. Nu må jeg naturligvis tage stilling til forslaget, som det foreligger; og som det er formuleret nu, vil det jo sige, at 17 medlemmer af tinget ikke vil være repræsenteret i ombudsmandsudvalget. Det er helt urimeligt, at de ikke skal kunne få kendskab til, hvad man lægger til grund for sin bedømmelse i valget af ombudsmand, og det er også helt urimeligt, at de ikke skal have mulighed for at indhente oplysninger ved at fremsætte spørgsmål derom. Derfor forekommer det mig, at man ikke har været heldig med udarbejdelsen af de forslag til ændringer i forretningsordenen, som her foreligger, og jeg skal henstille til udvalget at tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse, inden udvalgets indstilling kommer til anden behandling. Jeg er vel klar over, at det ikke har været hensigten, at indstillingen skulle til fornyet udvalgsbehandling, men jeg vil ikke tro, der skulle kunne være noget til hinder herfor. Jeg vil allerede nu sige, at hvis man ikke finder frem til en eller anden løsning, der imødekommer de synspunkter, jeg her har gjort gældende, må